H O T Ă R Â R E

În numele Legii

în cauza contravențională

privind contestația depusă de

administratorul Țurcan Ruslan, al SRL „Rivan-Tur.Can”

(art. 197 alin.(17) Cod Contravențional)

(Dosarul nr. 5r-1794/2026

4-26058760-12-5r-11052026)

Contestație admisă ca fiind întemeiată

22 octombrie 2026

Textul corespunde originalului

Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, în componența:
Ion Cupcea, *Preşedinte de şedinţă,*
Zaharov Mariela *grefier,*

Examinând în ședința de judecată publică, în limba română, contestația înaintată de administratorul Țurcan Ruslan al SRL „Rivan-Tur.Can", Țurcan Ruslan, c/f ***, sediul r-nul Ștefan Vodă, s. Olănești, str. Alexandru cel Bun 12,** *care se învinuieşte de săvârşirea contravenţiei prevăzută de art.* ***197*** *alin.(17) din Codul contravenţional,*

Cu participarea:
Mardari Valentin, *avocatul contravenientului*
Gîțu Viorel, *agent constatator*
Țurcan Ruslan, *contestatarul*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La data de 06 mai 2026, administratorul Țurcan Ruslan al SRL „Rivan-Tur.Can", Țurcan Ruslan, a depus o contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria nr. ANTA01 020856 și deciziei agentului constatator privind aplicarea sancțiunii contravenționale din 22 aprilie 2026 întocmit în privința persoanei juridice SRL „Rivan-Tur.Can" în baza art. 197 alin. (17) Cod contravențional.

2. În susținerea contestației contestatarul a indicat că temeiul sancționator indicat de agentul constatator - art. 197 alin. (17) Cod contravențional - prevede sancționarea nerespectării, în cadrul desfășurării activității de transport rutier, a obligațiilor prevăzute, inclusiv, la art. 49 din Codul transporturilor rutiere nr. 150/2014, cu amendă aplicată persoanei juridice. Prin urmare, contestația nu se întemeiază pe inexistența formală a normei de sancționare, ci pe faptul că aplicarea acesteia a fost făcută formal, incomplet şi fără demonstrarea elementelor concrete ale contravenției. Art. 197 alin. (17) Cod contravenţional are caracter de normă de trimitere. Pentru ca aceasta să fie aplicată legal, agentul constatator trebuia să indice clar care obligaţie din art. 49 a fost încălcată, prin ce acţiune sau inacţiune concretă, la ce dată şi în ce împrejurări, prin ce probe, ce persoană fizică a acționat și în ce mod pretinsa abatere poate fi imputată persoanei juridice conform art. 17 Codcontravențional. În procesul-verbal se menționează generic o „perioadă a încălcărilor" cuprinsă între 20 ianuarie 2026 și 17 februarie 2026, dar se descrie doar o situaţie punctuală, respectiv pretinsa plecare din Gara Auto Ștefan Vodă la ora 08.49 în loc 08.40. Această descriere nu permite stabilirea unei conduite contravenţionale continue sau repetate şi nu demonstrează că S.R.L. „RIVAN-TUR.CAN" ar fi încălcat culpabil obligaţia de a asigura plecarea în cursă la timp. Prin urmare, chiar dacă norma de sancţionare indicată este art. 197 alin. (17) Cod

contravenţional, procesul-verbal rămâne nelegal şi netemeinic, deoarece nu individualizează complet fapta, nu demonstrează existenţa încălcării prevăzute de art. 49 lit. c) din Codul transporturilor rutiere şi nu stabileşte condiţiile răspunderii contravenţionale a persoanei juridice. Procesul-verbal menţionează generic că perioada încălcărilor ar fi 20 ianuarie 2026 – 17 februarie 2026, dar descrie doar o situaţie punctuală, respectiv pretinsa plecare din Gara Auto Ştefan Vodă la ora 08:49 în loc de 08:40. Nu se indică data concretă a acestei pretinse plecări, nu se indică dacă întârzierea a fost constatată nemijlocit de agentul constatator, nu se indică actul oficial prin care a fost fixată ora exactă şi nu se indică pentru ce date, în ce curse şi în ce condiţii s-ar fi repetat abaterea. Această manieră de descriere nu corespunde exigenţelor art. 443 Cod contravenţional. O „perioadă a încălcărilor" de aproape o lună nu poate substitui descrierea precisă a faptelor, iar indicarea unei singure presupuse întârzieri de 9 minute nu poate fundamenta concluzia existenţei unor abateri repetate sau continue. Lipsa datei concrete, a locului exact, a împrejurărilor verificabile şi a mijloacelor de probă face imposibilă exercitarea efectivă a dreptului la apărare. S.R.L. „RIVAN-TUR.CAN" nu poate combate o acuzaţie formulată abstract, fără a cunoaşte pentru ce zi, ce cursă, ce act oficial şi ce probă concretă se invocă împotriva sa. Chiar dacă s-ar admite ipotetic existenţa unei plecări la ora 08:49 în loc de 08:40, această împrejurare, izolată şi neindividualizată, nu dovedeşte prin ea însăşi existenţa unei contravenţii imputabile operatorului de transport rutier. Obligaţia prevăzută de art. 49 lit. c) din Codul transporturilor rutiere trebuie analizată în contextul real al desfăşurării activităţii de transport, al condiţiilor de trafic, al condiţiilor meteorologice, al activităţii autogării, al verificărilor tehnice/medicale şi al siguranţei pasagerilor. Agentul constatator nu a analizat şi nu a exclus cauze obiective care puteau influenţa plecarea: condiţii meteo nefavorabile, restricţii de circulaţie, organizarea peronului, eliberarea documentelor de către autogara, fluxul pasagerilor, verificarea tehnică sau alte împrejurări independente de voinţa operatorului. În lipsa unei asemenea analize, concluzia că operatorul ar fi admis fapta „din lipsă de supraveghere şi control" este pur declarativă. Perioada indicată în materialele cauzei coincide, cel puţin parţial, cu perioada în care au fost invocate condiţii meteorologice nefavorabile la nivel naţional, inclusiv prin Dispoziţia Prim- ministrului nr. 12 din 27 ianuarie 2026. În asemenea circumstanţe, orice abatere minoră de la orar trebuia analizată nu formal, ci prin raportare la obligaţia primordială a operatorului de a asigura siguranţa pasagerilor şi a circulaţiei. Prin urmare, agentul constatator nu a probat că pretinsa diferenţă de 9 minute ar reprezenta o neîndeplinire culpabilă a obligaţiei legale de către S.R.L. „RIVAN-TUR.CAN", nu a demonstrat un prejudiciu concret, nu a demonstrat repetarea faptelor și nu a individualizat circumstanțe care ar justifica atragrea răspunderii contravenționale.

3. *Avocatul contravenientului, Mardari Valentin,* în ședința de judecată a susținut contestția pe motivele de fapt și de drept.

4. *Contestatarul Țurcan Ruslan*, în ședința de jduecată a susținut poziția avocatului și a solicitat admiterea contestației.

5. *Agentul constatator Gîțu Viorel*, în ședința de judecată a susținut procesul-verbal cu privire la contravenție și a solicitt respingerea contestației ca fiind nefondată.

MOTIVAREA INSTANȚEI

6. *Examinând cumulul materialelor prezentate în raport cu contestaţia înaintată prin prisma probatoriului existent în cauză, instanţa de judecată reţine următoarele.*

7. Potrivit prevederilor art. 448 alin. (1) Cod Contravenţional RM, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447/1 alin. (8).

8. Referitor la termenul depunerii contestației în raport cu data recepționării deciziei contestate și data depunerii contestației, instanța de judecată atestă respectarea termenului de 15 zile pentru formularea căii de atac garantată de lege, prevăzută de art.448 din Codul contravenţional.

9. În conformitate cu art.8 alin.(2) Cod contravenţional, este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârșit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

10. În conformitate cu art.440 alin.(1) Cod contravențional, constatarea faptei contravenţionale presupune o activitate de colectare și de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei desfășurată de agentul constatator, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului către funcţionarul abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, către instanţa de judecată sau către un alt organ, spre soluţionare.

11. În conformitate cu art. 442 alin.(1) Cod contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de către agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absența lui.

12. Conform art.14 alin.(2) Cod contravențional, contravenția se consideră săvârșită cu intenție dacă persoana care a săvârșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conștient survenirea acestor urmări. Instanța reține că, în conformitate cu art.378 alin.(1) Cod contravențional, în procesul contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională este obligată să asigure părților și altor participanți la proces deplina exercitare a drepturilor procesuale în condițiile prezentului cod.

13. În ședința de judecată s-a constatat cu certitudine faptul că, potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare seria nr. ANTA01 020856 din 22 aprilie 2026, persoana juridică „Rivan-Tur.Can” SRL din 22 aprilie 2026 a fost sancționată pentru comiterea contravenției prevăzute de 197 alin. (17) Cod contravențional fiindu-i aplicată o sancțiune contravențională în mărime de 120 unități convenționale echivalentul a 6 000 lei.

14. Potrivit procesului-verbal nominalizat „Rivan-Tur.Can” SRL, din lipsă de supraveghere și control a admis neasigurarea plecării în cursă la timp a mijlocului de transport rutier, conform graficului aprobat, la deservirea rutei regulate de călători Bender – Olăneşti. În concret, agentul constatator a reţinut că autobuzul/microbuzul Mercedes Sprinter cu numărul de înmatriculare CKL 932 ar fi pornit din Gara Auto Ştefan Vodă la ora 08:49, deşi potrivit graficului aprobat ar fi urmat să pornească la ora 08:40. Perioada încălcărilor cuprinsă între 20 ianuarie 2026 - 17 februarie 2026.

15. Sub aspectul legalităţii procesului-verbal, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părţi, cât şi din oficiu de către instanţă întru asigurarea respectării principiului legalităţii şi dreptăţii, consacrate expres în art. 5 şi 7 din Codul contravenţional.

16. Verificând *legalitatea* procesului-verbal cu privire la contravenție seria nr. ANTA01 020856 din 22 aprilie 2026, prin prisma art.443 și 445 Cod contravențional, instanța de judecată notează că actul contestat de „Rivan-Tur.Can” SRL corespunde rigorilor impuse de norma art. 443 Cod contravențional.

17. În ceea ce privește *temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție din 22 aprilie 2026*, instanța va reține aplicabilitatea în speță a dispozițiilor art.6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, astfel cum au fost acestea interpretate în jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului, care are caracter obligatoriu pentru statele semnatare.

18. Norma pretinsă a fi încălcată de către petiționar, adică art.197 alin.(17) Cod contravențional, este adresată tuturor cetățenilor și nu privește o categorie aparte de persoane, scopul aplicării acestei sancțiuni fiind deopotrivă punitiv și preventiv, astfel încât sunt valabile garanțiile prevăzute de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului privind dreptul la un proces echitabil în materie penală *(Lauko v. Slovacia, 2 septembrie 1998; Nicoleta Gheorghe v. România, 3 aprilie 2012, § 25- 26)*. Articolul 6 § 2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul la respectarea prezumției de nevinovăție, ca element al dreptului la un proces echitabil în materie penală.

19. Prin procesul-verbal cu privire la contravenție din 22 aprilie 2026 a fost sancționat „Rivan-Tur.Can” SRL pentru comiterea contravenției prevăzute de art.197 alin.(17) din Cod contravențional-adică *nerespectarea, în cadrul desfăşurării activităţii de :ransport rutier, a obligaţiilor prevăzute inclusiv la art. 49 din Codul transporturilor rutiere nr. 150 2014 se sancţionează cu amendă de la 50 la 70 de unităţi convenţionale aplicată persoanei cu funcţie de răspundere şi cu amendă de la 100 la 120 de unităţi convenţionale aplicată persoanei juridice.*

20. Potrivit art. 49 lit. c) din Codul transporturilor rutiere nr. 150/2014, operatorii de transport rutier/întreprinderile care efectuează operaţiuni de transport rutier au obligaţia să asigure prezentarea și plecarea în cursă la timp a vehiculelor rutiere, în starea tehnică şi sanitară corespunzătoare, precum şi transportarea persoanelor în condiţii de siguranţă şi confort, conform graficului aprobat şi reglementărilor din domeniu în vigoare.

21. Instanța reține că art. 197 alin. (17) din Codul contravențional constituie o normă de trimitere, a cărei aplicare presupune identificarea concretă a obligației legale

încălcate. Astfel, pentru a putea fundamenta în mod legal răspunderea contravențională, agentul constatator urma să indice în mod expres care dintre obligațiile prevăzute la art. 49 din Codul transporturilor rutiere a fost încălcată, să descrie acțiunea sau inacțiunea concretă care constituie pretinsa abatere, să stabilească data și circumstanțele în care aceasta s-ar fi produs, precum și să indice probele care confirmă săvârșirea faptei. Totodată, era necesară individualizarea persoanei fizice prin a cărei conduită s-ar fi realizat fapta și argumentarea modului în care această conduită poate fi imputată persoanei juridice, în condițiile art. 17 din Codul contravențional.

22. Or, în procesul-verbal cu privire la contravenție este indicată, în termeni generali, o „perioadă a încălcărilor", cuprinsă între 20 ianuarie 2026-17 februarie 2026, însă descrierea faptei se rezumă la o singură situație punctuală, respectiv pretinsa plecare din Gara Auto Ștefan Vodă la ora 08:49, în loc de ora 08:40.

23. O asemenea descriere nu permite individualizarea unei conduite contravenționale cu caracter continuu sau repetat și, prin ea însăși, nu demonstrează că S.R.L. „RIVAN-TUR.CAN" ar fi încălcat, în mod culpabil, obligația legală de a asigura efectuarea curselor cu respectarea orei stabilite.

24. În consecință, chiar și în ipoteza în care norma sancționatorie indicată de agentul constatator este art. 197 alin. (17) din Codul contravențional, procesul-verbal poate fi considerat nelegal și netemeinic în măsura în care acesta nu individualizează în mod suficient fapta imputată, nu demonstrează existența încălcării obligației prevăzute de art. 49 lit. c) din Codul transporturilor rutiere și nu stabilește premisele juridice pentru angajarea răspunderii contravenționale a persoanei juridice.

25. În mod particular, procesul-verbal indică generic perioada 20 ianuarie 2026-17 februarie 2026 drept perioadă a presupuselor încălcări, fără a individualiza data exactă la care ar fi avut loc pretinsa întârziere. Totodată, nu este precizat dacă ora plecării a fost constatată nemijlocit de către agentul constatator, care este actul oficial sau mijlocul de probă în baza căruia a fost stabilită ora exactă de 08:49 și nici pentru care date, curse și în ce circumstanțe pretinsa abatere s-ar fi repetat.

26. O asemenea modalitate de descriere a faptei nu asigură individualizarea corespunzătoare a acesteia și nu răspunde exigențelor impuse de art. 443 din Codul contravențional. Simpla indicare a unei perioade de aproape o lună nu poate suplini obligația de descriere concretă și individualizată a faptelor pretins contravenționale. În același timp, indicarea unei singure presupuse întârzieri de 9 minute nu poate constitui, în lipsa altor date și probe, un temei suficient pentru concluzia privind existența unor încălcări repetate sau continue.

27. Lipsa indicării datei concrete, a circumstanțelor exacte în care s-ar fi produs fapta, a mijloacelor de probă prin care aceasta este confirmată și a celorlalte elemente necesare individualizării acuzației afectează în mod direct posibilitatea exercitării efective a dreptului la apărare.

28. În aceste condiții, S.R.L. „RIVAN-TUR.CAN" este pusă în situația de a trebui să combată o acuzație formulată în termeni generali și abstracti, fără a cunoaște cu suficientă precizie ziua, cursa, actul oficial sau mijlocul de probă concret pe care se întemeiază acuzația.

29. Chiar și în ipoteza admiterii existenței unei plecări la ora 08:49, în loc de ora 08:40, o asemenea împrejurare, privită în mod izolat și neindividualizat, nu este de natură să demonstreze, prin ea însăși, existența unei fapte contravenționale imputabile operatorului de transport rutier.

30. Obligația prevăzută de art. 49 lit. c) din Codul transporturilor rutiere urmează a fi examinată prin raportare la circumstanțele concrete ale desfășurării activității de transport și la totalitatea factorilor care puteau influența ora efectivă a plecării în cursă. În acest sens, trebuiau avute în vedere, după caz, condițiile de trafic și cele meteorologice, eventualele restricții de circulație, modul de organizare și funcționare a autogării, activitatea aferentă peronului, îmbarcarea și fluxul pasagerilor, eliberarea documentelor, efectuarea verificărilor tehnice sau medicale, precum și alte împrejurări obiective, independente de voința operatorului, care puteau determina o eventuală întârziere.

31. Or, agentul constatator nu a efectuat o analiză efectivă a unor asemenea circumstanțe și nici nu a demonstrat că acestea au fost inexistente ori că nu puteau influența ora plecării. În consecință, concluzia potrivit căreia pretinsa abatere s-ar fi produs „din lipsă de supraveghere și control” apare ca fiind una pur enunțiativă, în lipsa unor probe concrete care să demonstreze existența unei asemenea conduite culpabile.

32. Totodată, perioada indicată în materialele cauzei coincide, cel puțin parțial, cu perioada în care au fost invocate la nivel național condiții meteorologice nefavorabile, inclusiv prin Dispoziția Prim-ministrului nr. 12 din 27 ianuarie 2026. În asemenea circumstanțe, eventuala abatere de la ora stabilită pentru efectuarea unei curse urma să fie examinată prin raportare la circumstanțele concrete în care s-a desfășurat transportul, inclusiv prin prisma obligației prioritare a operatorului de a asigura securitatea și siguranța pasagerilor și a circulației rutiere.

33. Prin urmare, simpla constatare a unei diferențe de 9 minute și aceasta neconstantă, între ora stabilită în grafic și ora pretinsă a plecării nu este suficientă, în lipsa unor probe și a unei analize circumstanțiate, pentru a concluziona asupra existenței unei neîndepliniri culpabile a obligației legale de către S.R.L. „RIVAN-TUR.CAN”.

34. În egală măsură, agentul constatator nu a demonstrat existența unui prejudiciu concret, caracterul repetat sau continuu al pretinselor încălcări și nici circumstanțele individuale care ar permite stabilirea unei legături juridice între fapta pretinsă și răspunderea contravențională a persoanei juridice.

35. În consecință, în lipsa unei descrieri concrete și complete a faptei, a individualizării acesteia în timp și în raport cu fiecare cursă pretins afectată, precum și a unor probe suficiente privind caracterul culpabil al conduitei imputate și condițiile angajării răspunderii contravenționale a persoanei juridice, temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție este pusă în mod serios sub semnul întrebării.

36. De reținut că, în cazul în care făptuitorul, în contestația înaintată a invocat alte circumstanțe faptice decât cele constatate de către agentul constatator, în lipsa unor dovezi care ar veni în susținerea actului de acuzare contravențională, constatându-se de asemenea lipsa efectivă a probelor care au stat la baza întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale, instanța de judecată relevă că, afirmațiile invocate în actul de constatare a faptei contravenționale

poartă un caracter declarativ, neavând suport probatoriu de fapt, respectiv, în contextul art. 461 din Codul contravenţional, această împrejurare face incompatibilă menținerea în vigoare a actului de sancționare.

37. Astfel, cu privire la contravenția a cărei comitere a fost reținută în sarcina S.R.L. „RIVAN-TUR.CAN", instanţa a observat că în cauză nu s-a făcut dovada veridicităţii situaţiei de fapt reținute în procesul-verbal de contravenţie constatată de către agentul constatator, prin probe certe, pertinente şi de netăgăduit, astfel încât în favoarea persoanei în privința căreia a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție acționează principiul *in dubio pro reo*. În lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţa reţine că acesta este un principiu complementar prezumției de nevinovăţie. Înfăptuirea justiției cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunţă, pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă. De altfel, potrivit art. 375 alin. (3) din Codul contravențional, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condițiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite.

38. De asemenea, CEDO, în speţa Luka contra României a evidenţiat că art. 6 implică faptul că deciziile instanţelor trebuie să precizeze în mod suficient motivele pe care se întemeiază, astfel încât să arate că părţile au fost ascultate şi să garanteze posibilitatea unui control public al administrării justiţiei. Altfel spus, art. 6 îi atribuie „instanţei" obligaţia de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor şi probelor părţilor, cu excepţia cazului în care se apreciază relevanţa acestora şi fără a fi înțeleasă ca implicând un răspuns detaliat pentru fiecare argument *(Van de Hurk împotriva Ţărilor de Jos, citată anterior, p. 19-20, pct. 59 şi 61).*

39. În susținerea poziției sale, instanța de judecată elucidează că, procesul-verbal de constatare și sancționare nu poate face dovada deplină, prin el însuși, a existenței faptei, a autorului acesteia și a vinovăției, acest proces-verbal, fiind doar actul prin care o persoană este acuzată de săvârșirea contravenției. Or, este esențial faptul că, prezumția de veridicitate a faptelor constatate de agent și consemnate în procesul-verbal nu are caracter absolut, mai ales în cazul în care din probele administrate de „acuzare" instanța nu poate fi convinsă de vinovăția „acuzatului", dincolo de îndoiala rezonabilă, cu atât mai mult în conjunctura în care, așa cum a fost stabilit în cauza pendinte, la materialele cauzei nu a fost anexată de către agentul constatator nici o probă întru confirmarea învinuirii aduse S.R.L. „RIVAN-TUR.CAN".

40. În conformitate cu jurisprudenţa relevantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: în cazul în care instanţele judecătoreşti naţionale se abţin de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părţii care le-a formulat posibilitatea de a şti dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil. (*Boldea v. România, 15 februarie 2007, §30*).

41. Astfel, la înaintarea învinuirii, agentul constatator nu a ținut cont de faptul că concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea unei contravenții nu pot fi întemeiate

pe presupuneri şi că toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea făptuitorului, nefiind astfel acumulate careva probe pertinente şi concludente care ar demonstra că S.R.L. „RIVAN-TUR.CAN” a comis fapta imputată. În sensul enunțat, nu poate fi vorba de răspundere contravențională în lipsa deplină a semnelor obiective şi subiective stabilite de legea contravențională care să califice fapta prejudiciabilă drept contravenție concretă.

42. În încheiere, în urma aprecierii probele descrise conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, instanţa de judecată conchide că este necesară şi oportună doar încetarea procesului contravențional pornit în privința S.R.L. „RIVAN-TUR.CAN”, deoarece în acțiunile făptuitorului lipsește atât latura obiectivă a contravenției incriminate, cât şi cea subiectivă, iar decizia de sancționare nu poate fi bazată pe presupuneri, dubiile în probarea învinuirii urmând a fi interpretate în favoarea făptuitorului, din care considerente, nu se poată deduce o altă concluzie decât oportunitatea admiterii contestației. Susținerea învinuirii de către agentul constatator poartă doar un caracter declarativ şi se bazează tocmai pe presupuneri, iar vinovăţia S.R.L. „RIVAN-TUR.CAN”nefiind obiectiv confirmată prin careva probe.

43. Pornind de la prevederile art. 461 coroborate cu cele ale art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravenţional, instanța determină că, contestația este una întemeiată şi, în consecință, se va dispune admiterea acesteia după conținut şi, nu în ultimul rând, se va proceda la încetarea procesului contravențional pornit în privința S.R.L. „RIVAN-TUR.CAN”pentru săvârşirea faptei contravenționale prevăzute de art. 197 alin. (17) din Codul contravențional.

44. În conformitate cu prevederile art. art. 448, 452-460, 462 Cod contravențional al RM, instanța de judecată,-

h o t ă r ă ş t e :

Se admite contestația depusă de către **administratorul Țurcan Ruslan al SRL „Rivan-Tur.Can”, Țurcan Ruslan**, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria nr. ANTA01 020856 din 22 aprilie 2026, încheiat de către ANTA, în baza art. 197 alin. (17) din Codul contravențional, cât și a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale.

Se încetează procesul contravențional pornit în privinţa **SRL „Rivan-Tur.Can”**, pentru săvârșirea faptei contravenționale prevăzute de art. 197 alin. (17) din Codul contravențional, şi care prin decizia ANTA din 22 aprilie 2026, a fost supus sancțiunii contravenţionale sub formă de amendă în mărime de 120 *(una sută douăzeci)* unităţi convenţionale, ceea ce constituie 6000 *(şase mii)* lei, *pe temeiurile prevăzute la art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravenţional.*

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

PREȘEDINTELE ȘEDINȚEI,
JUDECĂTOR **ION CUPCEA**